

Ars ad libitum

Dolors Godayol

O

l'art entès lliurement.

Amb aquesta llibertat i carregats d'entusiasme van començar la seva singladura els components d'aquest conjunt musical que, després d'alguns canvis, ha quedat format actualment per sis intèrprets vocals i un instrumentista. Ells són les sopranos Mireia Bonet i Pilar Rovira; la mezzosoprano Montserrat Bertral; el tenor Josep Pizarro, que és també el director; el baríton Jordi Blancafort; el baix Enric Arquimbau i l'instrumentista Ferran Quiroga, que els acompanya amb la tiorba, una modalitat de llaüt renaixentista de grans dimensions que acompanya les veus i fa les funcions de baix continu.

La formació té els seus orígens l'any 1989 quan alguns cantaires de l'Agrupació Coral La Industrial decidiren constituir un grup diferenciat que aprofitava qualsevol oportunitat per cantar les seves peces preferides: "En principi es tractava només d'una afició sense gaires pretensions", ens expliquen. Però, després de diverses oscil·lacions, va anar perfilant-se com una realitat cada vegada més sòlida i va assolir ràpidament un nivell qualitatiu molt respectable. Tant, que l'any 1991 ja començaven a ser requerits per fer cantades... diguem-ne "oficials".

La seva especialitat és la música polifònica renaixentista i barroca, encara que han fet algunes incursions en la música medieval interpretant les Cantigues de Santa Maria d'Alfons X el Savi i les cançons del Llibre Vermell de Montserrat, manuscrit del segle XIV que sobrevisqué a la Guerra del Francès i en el qual, entre un compendi de tractats, s'hi troben 10 peces de música, tot enquadrat en un mateix volum.

El marc idoni en el qual s'expressen solen ser els espais reduïts: esglésies, ermites, patis claustres... perquè solen tenir bona acústica. Cal tenir present, també, que la música que ells practiquen és apreciada, ara com ara, per unes minories. És per això que quan canten se senten com en família, circumstància que permet una comunicació plena entre ells i el públic que els escolta.

Les seves actuacions, sobretot en els últims temps, són acuradament afinades i fan gala d'una gran elasticitat, característiques que els han valgut grans elogis i que han fet que a Cata-

lunya estiguin considerats com un dels conjunts més destacats del gènere. Nogensmenys tots són entesos en música i han rebut classes especials de tècnica de veu i d'interpretació d'estil i participen sovint en cursos de música antiga.

De l'any 1991 ençà han fet un bon nombre d'actuacions per tota la nostra geografia, d'entre les quals podríem destacar la participació a "Sabadell per Bòsnia" (maig 93); inauguració del Museu Tèxtil i de la Indumentària de Barcelona, després de les reformes. (setembre 93); 1er. Festival de Música Clàssica al Santuari del Miracle - Solsonès. (agost 95); Casal Pere Quart de Sabadell - Cançons del Llibre Vermell de Montserrat. (novembre 95); els Clàssics a la Casa Taulé - Alliance Française - de Sabadell (juliol 96); Concert de Festa Major a l'església de Sant Agustí de l'Escola Pia de Sabadell (setembre 96) i la col·laboració en les sessions de la Pedagogia de L'Espectacle, al Centre Cívic de Can Oriac (novembre 96).

Van començar assajant a les seves pròpies cases. Després els va ser cedit un local a l'Acadèmia Catòlica. Actualment els ha estat assignat un espai al Vapor Estruch per part de l'Ajuntament de Sabadell. Així, poc a poc, amb gran voluntat i esperit de superació, han anat prenent contacte amb els més grans mestres europeus dels segles XV, XVI i XVII: Joaquin des Prés, Juan de la Encina, Mateu Fletxa, Orlande de Lassus, Thomas Morley, Claudio Monteverdi i tants i tants altres autors dels madrigals, cançons, villancets, romanços, cobles, etc. que es cantaven a les Corts d'aquella època i que, tenint l'amor com a tema principal, es caracteritzen per la delicadesa i la galanteria i l'expressió dels sentiments en llibertat, fets molt propis de l'essència humanista que va obrir les portes al Renaixement, quan la música deixa de ser un ofici per convertir-se en un art.

Des d'aquestes pàgines volem animar els components d'ARS AD LIBITUM a seguir treballant en aquesta tasca tan lloable i digna. La nostra societat necessita escodrinyar més sovint

en el bagatge històric de la qual som transmissors. Gent com ells ens faciliten aquesta aproximació i ens permeten fer-ho gaudint d'una de les manifestacions que més plauen a l'esperit humà: la bona música.

